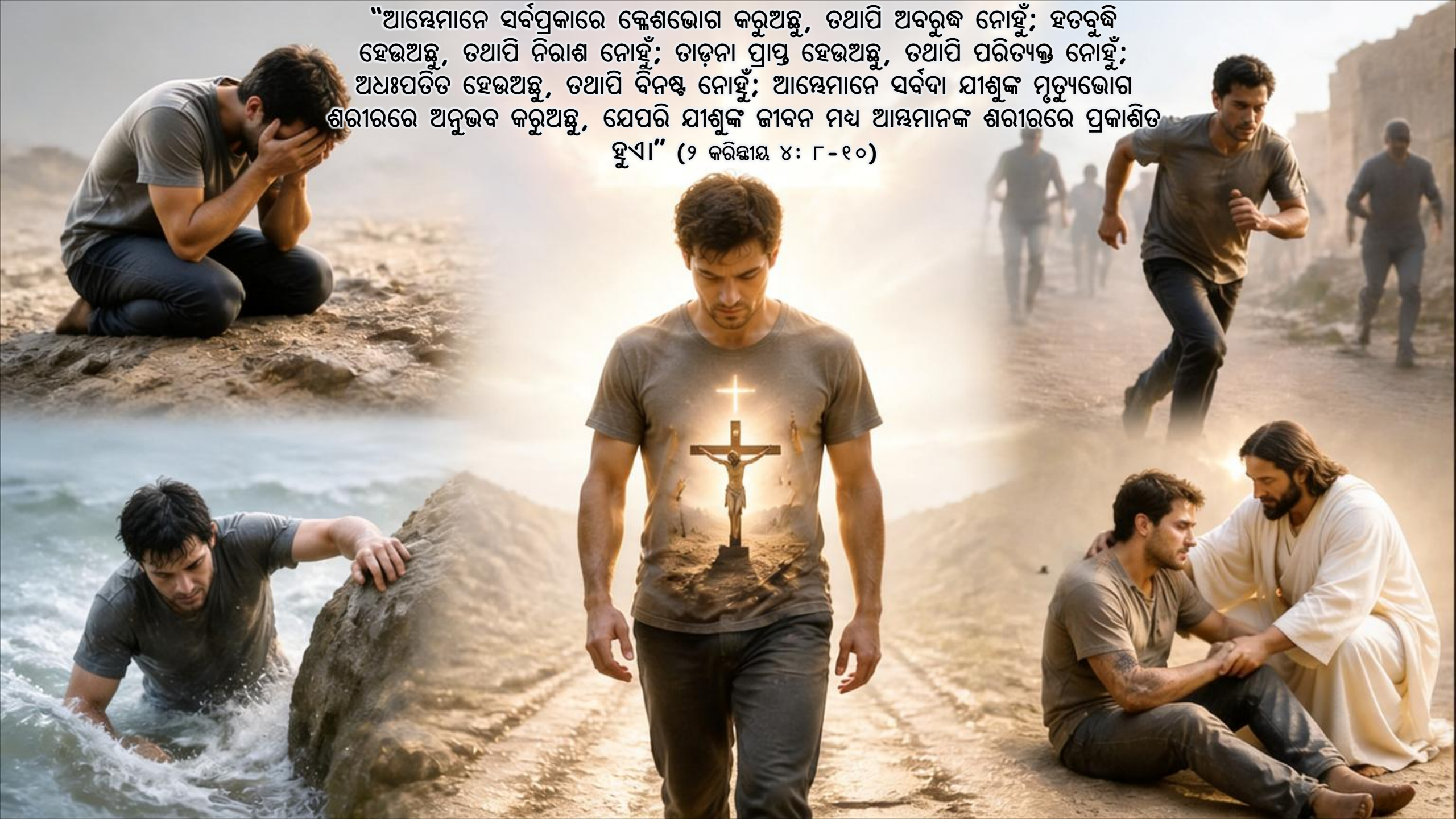

ପାଠ ୧୦
ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫,
୨୦୨୭ ପାଇଁ

ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

“ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବପ୍ରକାରେ କ୍ଳେଶଭୋଗ କରୁଅଛୁ, ତଥାପି ଅବରୁଦ୍ଧ ନୋହୁଁ; ହତବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ନିରାଶ ନୋହୁଁ; ତାଡ଼ନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନୋହୁଁ; ଅଧଃପତିତ ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ବିନଷ୍ଟ ନୋହୁଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ଶରୀରରେ ଅନୁଭବ କରୁଅଛୁ, ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।” (୨ କରିନ୍ଥୀ ୪: ୮-୧୦)

କିଏ କହିଲା ଯେ ଜଣେ ପାଳକଙ୍କ ଜୀବନ ଆରାମଦାୟକ? ସୁସମାଚାରର ସେବକମାନେ ଏକ ବିରାଟ ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ବିପଦମୁକ୍ତ ନୁହେଁ।

ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସୁସମାଚାର ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିପୁଷ୍ଟ ତଥା ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବକମାନଙ୍କୁ ହିଁସ୍ରକ କେନ୍ଦ୍ରୁଆ ବାଘଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀ ତାର ସେବକମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରେ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ମିଳାମିଶାକାରୀ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହୁନା ଓ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରେ।

- ପାଳକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
 - ଯୋଗ୍ୟ ସେବକ
 - ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ବିପଦଗୁଡ଼ିକ
- ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 - ସମ୍ମିଳନର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ
 - ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ
- ମିଳିତ ପ୍ରୟାସର ଫଳାଫଳ
 - ସାହୁନା ଏବଂ ଆନନ୍ଦ

ପାଳକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

ଯୋଗ୍ୟ ସେବକ

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ଓ ପଠିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପତ୍ରସ୍ବରୂପ” (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୩: ୨)

ସମୟ ସହିତ କେତେକ ବିଷୟ ବେଶୀ ବଦଳେ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ଭଳି ଆଜି ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ ପତ୍ର ନୂତନ ସୁଯୋଗର ଦ୍ବାର ଖୋଲିଥାଏ। କରିନ୍ଥର ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ବାରା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବା ପାଇଁ ପାଉଁଲଙ୍କୁ କ’ଣ କୌଣସି ସୁପାରିଶ ପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା? (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୩: ୧)

ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ସୁପାରିଶ ପତ୍ର ଥିଲା: ସ୍ବୟଂ କରିନ୍ଥୀୟମାନେ (୨ କରି. ୩: ୨)। ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ମାଧ୍ୟମରେ, ଲିଖିତ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା (୨ କରି. ୩: ୩)।

ପାଉଁଲ ଓ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ "ନୂତନ ନିୟମର ସେବକ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ" ଥିଲେ (୨ କରି. ୩: ୬)। ଏକ ଗୌରବମୟ ନିୟମ, ଯାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ହୃଦୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି।

ମାତ୍ର କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିୟମ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ପଥର ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ମ ଦ୍ବାରା ପରିଚ୍ଛାଣ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବ ଦେଖିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା (୨ କରି. ୩: ୬-୯)।

ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ବିପଦଗୁଡ଼ିକ

“ଯେଣୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ହେଉଅଛି, ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଗୌରବାର୍ଥେ ବହୁଳ ଧନ୍ୟବାଦର କାରଣ ହୁଏ।” (୨ କରିନ୍ଥୀ ୪: ୧୫)

ପାଇଲ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହି ସଙ୍କଟଗୁଡ଼ିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରେମ ହେତୁ ସେ ଏହା ସହନ କରିଥିଲେ (୨ କରି. ୪:୧୫)। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଈଶ୍ବରୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟତା ଥିଲା (୨ କରି. ୪:୭-୯):

ଆନ୍ଦେମାନେ...

କ୍ଳେଶପ୍ରାପ୍ତ

ହତାଶ

ତାଡ଼ିତ

ପତିତ

କିନ୍ତୁ...

ଚୂର୍ଣ୍ଣ ନୋହୁଁ

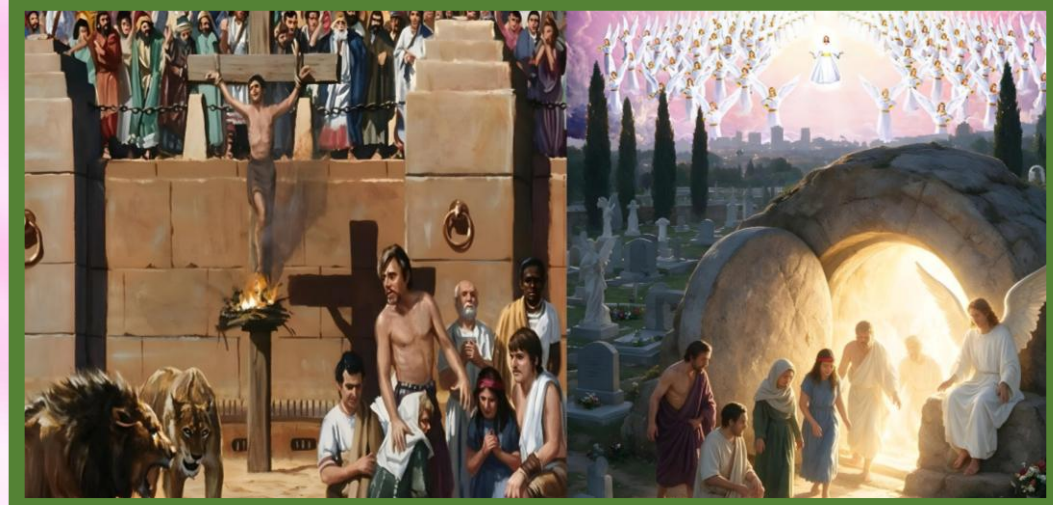
ନିରାଶ ନୋହୁଁ

ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନୋହୁଁ

ବିନଷ୍ଟ ନୋହୁଁ

ଦୁର୍ବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ଗୌରବ କେବଳ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ହୁଏ।

ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିନ ଆମେ ଯେଉଁ "ଅତିଶୟ ଓ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଗୌରବର ଭାର" ପାଇବା, ତାହା ତୁଳନାରେ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର କଷ୍ଟ "କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଲଘୁ କ୍ଳେଶ" ଅଟେ (୨ କରି. ୪:୧୪-୧୮)।

ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ସମ୍ମିଳନର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ

କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଅଛି; ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ସେବକପଦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫: ୧୮)

ମଣ୍ଡଳୀର (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ) ଜୀବନକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରେରଣାଶକ୍ତି ହେଉଛି: "କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଶରେ ରଖି ଚଳାଉଅଛି" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫: ୧୪)। ଏହି ପ୍ରେମ କ'ଣ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ କେଉଁଥିପାଇଁ ବଶରେ କରେ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରେମରେ ନିଜ ଜୀବନ ଦେଲେ। ଏହା ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ବଶ କରେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫: ୧୪-୧୫)।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଆମକୁ ପୁରୁଣା ଜୀବନ ପଛରେ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ (୨ କରି. ୫: ୧୭)।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଆମକୁ ସମ୍ମିଳନର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ (୨ କରି. ୫: ୧୮-୨୦)।

ତେଣୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମକୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ପ୍ରେମ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ଏବଂ ଆଶାର ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ: "ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ" (୨ କରି. ୫: ୨୦)।

ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ

ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଉଭୟ ସେବକ ଏବଂ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ:

କଷ୍ଟ ସହନ କରିବା (୨ କରି. ୬:୪-୫)

ଆତ୍ମାଙ୍କ ଫଳ ଧାରଣ କରିବା (୨ କରି. ୬:୬)

ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଧାର୍ମିକ ହେବା (୨ କରି. ୬:୭)

ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦୃଢ଼ ରହିବା (୨ କରି. ୬:୮-୧୦)

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ହୃଦୟ ଖୋଲିବା (୨ କରି. ୬:୧୧-୧୩)

ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବରୁ ନିଜକୁ ପୃଥକ ରଖିବା
(୨ କରି. ୬:୧୪-୧୫)

“ଅତଏବ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ଆସ, ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାର ସମସ୍ତ ଅଶୁଚିତାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କର, ପୁଣି ଲିଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ପବିତ୍ରତାରେ ସିଦ୍ଧ ହେଉ।”
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୬: ୧)

ପୁରାତନ ନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶକୁ ସଂଯୋଗ କରି, ପାଉଲ ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି (୨ କରି. ୬:୧୬-୧୮):

ଆହ୍ୱାନ

- ପାପର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସ
- ପାପୀମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ପୃଥକ କର
- ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ

ପରିଣାମ

- ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ବାସ କରିବି
- ମୁଁ ତୁମର ଲିଶ୍ୱର ହେବି
- ତୁମେ ମୋର ଲୋକ ହେବ
- ମୁଁ ତୁମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି
- ମୁଁ ତୁମର ପିତା ହେବି

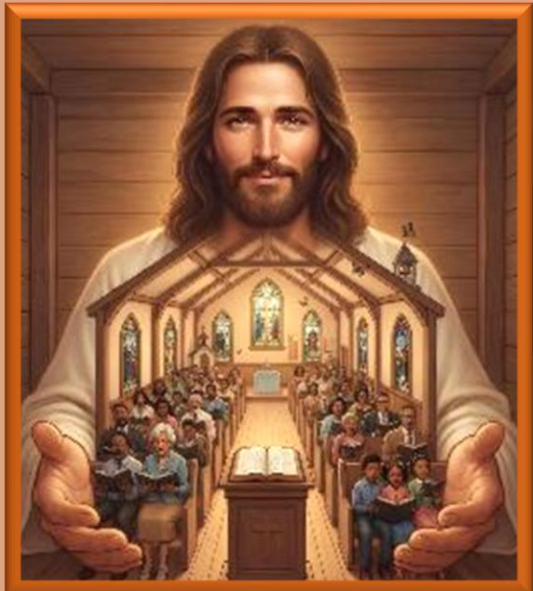
ନିଜିତ ପ୍ରକାଶର ଫଳାଫଳ

ସାହୁନା ଏବଂ ଆନନ୍ଦ

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋହର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ପ; ମୁଁ ସାହୁନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ଳେଶରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଉଛୁଳି ପଡୁଅଛି।” (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧: ୪)

ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଉଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ (୨ କରି. ୧:୪)। ଏହି ଆନନ୍ଦର କାରଣ କ’ଣ ଥିଲା?

ପାଉଲ କରିନ୍ଥୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ କଠୋର ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରିଥିଲା (୨ କରି. ୧:୮)। କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୁଃଖ ସେମାନଙ୍କୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲା (୨ କରି. ୧:୯-୧୦)। ଏହା ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଲା (୨ କରି. ୧:୧୧-୧୨)।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସାହୁନା ମିଳିଲା। ପାଉଲଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ତୀବ୍ର ସାହୁନା ପାଇଲେ (୨ କରି. ୧:୭)। ତୀବ୍ରଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପାଉଲ ସାହୁନା ପାଇଲେ (୨ କରି. ୧:୬)। କରିନ୍ଥୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସାହୁନା ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ପାଉଲଙ୍କୁ ସାହୁନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା (୨ କରି. ୧:୧୩)।

ମାତ୍ର ପାଉଲ ଏଥିପାଇଁ ନିଜକୁ କୌଣସି ଶ୍ରେୟ ଦେଇନଥିଲେ। ଯଦି ପାଲକ ଓ ସଦସ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ସାହୁନା ଉପଭୋଗ କରିପାରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଲିଖିତ "ନମ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦିଅନ୍ତି" (୨ କରି. ୧: ୬କ)।

"ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେବା କରିବା, ଏବଂ ଏହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆହୂତ। କେହି ଜଣେ ନିଜ ସୁଖ-ସ୍ବାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟର ଜୀବନ ବାଛିନେବା ଲିଶ୍ଚରଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଅଟେ। ମୋର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆପଣମାନେ କ'ଣ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହଜାର ହଜାର ଆତ୍ମା ବିନଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ପଡ଼ିନାହିଁ?"

ଆମ ସଂସାରରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଛି। ପରଭାଷା ବରଦାନ କିମ୍ବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦ୍ବାରା ନୁହେଁ, ବରଂ କ୍ରୁଣାରୋପିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଦ୍ବାରା ହିଁ ନରନାରୀମାନଙ୍କର ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ। ଏହି ସଂସାରକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଥିବା ପ୍ରୟାସରେ ଆଉ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରିବା?